

hver Jordvurdering. Og er der noget, der vil være i Stand til at forfuske Jordvurderingens Rigtighed og Princip, vil det være et saadant Fradrag. Naar det ærede Medlem formener, at de Beløb, der her bliver paalagt som Skat, er saa ringe, saa indrømmer jeg, at det ærede Medlem i det omtalte Forslag havde foreslaaet, at man skulde begynde med 6 pro mille og saa hvert femte Aar stige med 2 pro mille indtil 12 pro mille; men det ærede Medlems Finansminister foreslog, at man skulde begynde med 5 pro mille uden Stigning, og saa skulde man oven i Købet have disse Fradrag i visse Aar, som vilde virke forstyrrende paa hele den ensartede Linie; man fik frem i Vurderingerne.

Det ærede Medlem talte umaadelig meget om den sociale Virkning af Grundskylden; den sociale Virkning kunde ikke komme frem ved det Forslag, som her er forelagt; 1,5 pro mille kunde ikke give nogen social Virkning. Hvad kan give social Virkning? Kan 5 pro mille give social Virkning? Det vil jeg gerne spørge det ærede Medlem om. Det vilde betyde, at der blev udredet saadant noget som 15 Mill. Kr. mere i Grundskat til Staten. Kan det give en social Virkning? Jeg ved ikke; jeg spørger kun. Paa Forhaand maa jeg antage det for umuligt. I det hele taget tror jeg, at denne Tale om den sociale Virkning af disse Love, der skulde ligge langt ud over det skattemæssige og fremtrylle Tilstande i vort Folk, der vilde fri os for overordentlig meget af den sociale Nød og Ulykker, vi har, er ganske overordentlig overdreven. Alt, hvad det ærede Medlem fremførte i den Henseende i Gaar, var i Virkeligheden det samme om igen, Forestillinger, Tankeeksperimenter, der ikke har noget reelt at hæfte sig til. Det kan lyde meget smukt paa et Ungdomsmøde, men det er ikke saa overbevisende for Mennesker, der har beskæftiget sig med de Ting, og som har set, hvilke Virkninger der er kommet ud af, hvad vi allerede har gennemført. Sagen er, at den sociale Nød ikke er knyttet alene til Forhold, der lader sig afhjælpe ved økonomiske Foranstaltninger; hvis den var det, saa vilde vi dog maaske have noget Haab om at naa til at faa Bugt med den. Men den er knyttet til andre Ting, menneskelige Egenskaber, der ikke lader sig afhjælpe alene ved økonomiske Foranstaltninger.

Det ærede Medlem mente, at det, der her var foreslaaet, intet var værd som social Foranstaltning. Det er meget muligt. Jeg vedkender mig den Idé, at Jordbeskatningen skal foregaa ud fra rent skatte-

mæssige Hensyn, og jeg tror ikke meget paa den Tale om, at man ved at lægge en mægtig Grundskyld paa Jorden skulde kunne gøre vort Samfund solidere og Adgangen til Jord saa meget lettere, at det vilde føre til en Nytid, en Opblomstring i vort Samfund. Sagen er nemlig den, at vi allerede har en meget betydelig Grundskyld her i Landet. I Landbokommisionens Betænkning vil det ses, at man f. Eks. i Viborg Amt har udregnet, at den Skat, der faldt paa Grundværdien af Jord, var 11,15 pro mille og paa Bygninger 6,42; da var hele den kommunale Skat af faa Ejendom for Landet 46,7, medens den i Øjeblikket for Grundværdierne er oppe paa saadant noget som 100 Millioner, det vil sige, at i Viborg Amt har de antagelig i Øjeblikket godt 2 pCt. til Stat og Kommune i Skat paa Jordværdien. Har det en social Virkning? Jeg ved ikke, om der er nogen større social Virkning at spore i Viborg Amt i Sammenligning med andre Steder. Eller kan man paapege, at der der er lettere Adgang til Jord end andre Steder i Landet, hvor man har en mindre Jordværdibeskatning? Jeg ved det ikke; jeg har ikke kunnet faa Øje paa det og vil derfor være meget taknemmelig, hvis det ærede Medlem kan paapege saadanne Virkninger af denne i og for sig dog ikke ringe Grundskyld, som vi nu har, paa 2 pCt. i Viborg Amt.

Det ærede Medlem har i det Forslag, som han sammen med et andet Medlem af Landbokommisionen har udarbejdet, de Regler, at der skulde gives 1,4 pCt. af Grundværdien i Skat til Staten og til Kommunen 2 pCt. Det vil sige i alt 3,4 pCt. Dernæst af Værdistigningen 1½ pCt., dog saaledes, at for saa vidt dette Tillæg kunde bringe hele Jordstykket op over 2½ pCt. til Kommunen skulde dette ikke ske. Det vil med andre Ord sige, at man for en Ejendom kunde faa en Jordskyld paa 3,9 pCt. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem mener, at det vilde være rigtigt af Hensyn til den Ungdom, der kommer og skal besidde Ejendommen, at fratage dem, der nu besidder Jordværdien, saa at sige hele Værdien ad skattemæssig Vej. Jeg kan for mit Vedkommende, og jeg tror ogsaa paa hele Venstres Vegne, sige, at det vil man modsætte sig paa ethvert Trin. Det vil man ikke være med til. Man vil være med til at beskatte den Særret, Jordejeren har, indenfor de Grænser, man kan anse for fornuftige, ud fra den Begrundelse, at han har en vis Adgang til at faa en Værdi derigennem, at den almindelige Samfunds-